

Duben

Divadelní zpravodaj

110. sezóna 2019/2020

MY JSME TŘI ANEB O ČEM SE NEMLUVÍ

U HITLERŮ V KUCHYNI S MIROSLAVEM HANUŠEM

S PETROU JANEČKOVOU O TOM, JAK SE HRAJÍ KRÁLOVNY

NA PŘEDSTAVENÍ OZNAČENÁ ABONENTNÍ SKUPINOU (NAPŘ. A, B, C) ROVNĚŽ NABÍZÍME VOLNÉ VSTUPENKY K DOPRODEJI! NEOZNAČENÁ PŘEDSTAVENÍ NEJSOU OBSAZOVÁNA PŘEDPLATITELI, VSTUPENKY JSOU PO VYŘÍZENÍ HROMADNÝCH OBJEDNÁVEK URČENY K VOLNÉMU PRODEJI.

→ BEZ PŘESTÁVKY → ★ AGENTURA KOMETA *Fanda* ZVÝHODNĚNÉ VSTUPNÉ PRO ČLENY VĚRNOSTNÍHO KLUBU 📖 SCÉNICKÉ ČTENÍ
 ★ GRAND FESTIVAL SMÍCHU

SLEDUJTE
 STRÁNKY DIVADLA
www.vcd.cz

Duben

POZOR! Vzhledem k vyhlášení nouzového stavu v České republice v době odevzdávání dubnového zpravodaje do tiskárny dochází k zásadním změnám v již naplánovaném programu. Zákaz konání veřejných akcí, tedy i představení VCD, se prodloužil do 12. dubna. Pokud by nastala změna omezení, budeme vás informovat. Aktuální informace naleznete na webových stránkách divadla www.vcd.cz. Děkujeme za pochopení!

MĚSTSKÉ DIVADLO

STŘEDA	1.	19:00	PETR HAPKA A JEHO POTMĚŠILÍ HOSTÉ	→ ★ ZRUŠENO!	
ČTVRTEK	2.	18:00	AŽ USTANE DĚŠŤ	ZRUŠENO!	N
PÁTEK	3.	19:00	Z POSTELE DO POSTELE	ZRUŠENO!	
SOBOTA	4.	18:00	MIKVE	ZRUŠENO!	G
NEDĚLE	5.	15:00	J. Werich / KRÁLOVNA KOLOBĚŽKA PRVNÍ	ZRUŠENO!	PN
PONDĚLÍ	6.	10:00	KRÁLOVNA KOLOBĚŽKA PRVNÍ	ZRUŠENO!	šk
		17:00	KRÁLOVNA KOLOBĚŽKA PRVNÍ	ZRUŠENO!	Pp
ÚTERÝ	7.	17:00	SHERLOCK V NESNÁZÍCH	ZRUŠENO!	L
STŘEDA	8.	18:00	AUDIENCE U KRÁLOVNY	ZRUŠENO!	X
ČTVRTEK	9.	19:00	VELKÁ BANKOVNÍ LOUPEŽ	ZRUŠENO!	C
PÁTEK	10.	19:00	SPŘÍZNĚNÍ VOLBOU	ZRUŠENO!	E
SOBOTA	11.	18:00	SPOLEČENSTVO VLASTNÍKŮ	ZRUŠENO!	U
STŘEDA	15.	17:30	SHERLOCK V NESNÁZÍCH	KONEC 19:45	S
ČTVRTEK	16.	19:00	B. Lane – E. Yip Harburg – F. Saldy / DIVOTVORNÝ HRNEC		
Pohádkový muzikál nejen o hledání pravého štěstí. Hrají P. Jeništa, M. Křížová, V. Kratina, J. Kříž a další. Režie O. Kříž. Divadlo F. X. Šaldy, Liberec / Pardubické hudební jaro					
PÁTEK	17.	19:00	SHERLOCK V NESNÁZÍCH	KONEC 21:15	F

SOBOTA	18.	18:00	SHERLOCK V NESNÁZÍCH	KONEC 20:15		T
NEDĚLE	19.	19:00	P. Hartl / HOVORY O ŠTĚSTÍ MEZI ČTYŘMA OČIMA			
			Situční komedie o lásce a sexu v nábytku IKEA. Hrají J. Stryková nebo J. Schneiderová, M. Šoposká, K. Hádek nebo M. Slaný a další. Režie P. Hartl. Studio DVA divadlo, Praha			
PONDĚLÍ	20.	10:00	SPOLEČENSTVO VLASTNÍKŮ	KONEC 11:30	↔	D
ÚTERÝ	21.	19:00	AUDIENCE U KRÁLOVNY	KONEC 21:20		K
STŘEDA	22.	19:00	SPOLEČENSTVO VLASTNÍKŮ	KONEC 20:30	↔	R
ČTVRTEK	23.	19:00	ZAMILOVANÝ SHAKESPEARE	KONEC 21:40		V
PÁTEK	24.	10:00	U HITLERŮ V KUCHYNI	VEŘEJNÁ GENERÁLNÍ ZKOUŠKA		VG
		19:00	VELKÁ BANKOVNÍ LOUPEŽ	KONEC 21:20	 str. 21–23	
SOBOTA	25.	19:00	U HITLERŮ V KUCHYNI	I. PREMIÉRA	 str. 6–7	P1
NEDĚLE	26.	19:00	U HITLERŮ V KUCHYNI	II. PREMIÉRA	 str. 6–7	P2
PONDĚLÍ	27.	19:00	G. Verdi / IL TROVATORE			
			Světová operní klasika o trubadúrovi Manricovi, krásné Leonoře a cikánce Azuceně, která je jednou z nejčastěji uváděných oper jak na českých, tak světových pódiích. Režie P. Gábor. Divadlo F. X. Šaldy, Liberec / Pardubické hudební jaro			
ÚTERÝ	28.	10:00	K. J. Erben / KYTICE	KONEC 11:30	↔	ŠK
		19:00	A. de Saint-Exupéry – Š. Caban – D. Abrahámová / MALÝ PRINC			Q
			Hudební projekt na motivy jednoho z nejznámějších příběhů moderní světové literatury. V titulní a jediné roli originálního zpracování se představí J. Cina, jenž byl za roli nominován na Cenu Thálie 2018/19. Režie Š. Caban. Studio DVA divadlo, Praha			
ČTVRTEK	30.	19:00	A. Procházka / S TVOJÍ DCEROU NE			
			Představení pořádané Lions Clubem Pardubice, jehož výtěžek bude věnován na charitativní účely . Komédie o tom, jak snadné je spadnout do manželské krize a jak těžké je dostat se z ní ven. Gejzír krkolomných situací, trapasů a slovního humoru. Hrají N. Konvalinková, P. Nárožný a další. Režie A. Procházka. Agentura Harlekýn, Praha			

MALÁ SCÉNA VE DVOŘE

STŘEDA	1.	19:00	BLÁZNIVÉ NŮŽKY	ZRUŠENO!		
ČTVRTEK	2.	19:00	BEZ KOSTÝMU aneb Povídání z herecké šatny	ZRUŠENO!		
PONDĚLÍ	6.	19:00	W. Höll / MY JSME TŘI	PREMIÉRA		ZRUŠENO!
ÚTERÝ	7.	19:00	MY JSME TŘI		ZRUŠENO!	M2
STŘEDA	8.	9:00	D. Bartůňková / ČERTŮV ŠVAGR	ZRUŠENO!		ŠK
		10:30	ČERTŮV ŠVAGR	ZRUŠENO!		ŠK

STŘEDA	15.	19:00	W. Höll / MY JSME TŘI	 str. 14–15	M3
			Poetické drama o tabuizovaném tématu narození postiženého dítěte, se kterým se současná společnost stále těžce vyrovnává. Režie A. Bolfová. Inscenované čtení v rámci cyklu INprojekty .		
PÁTEK	17.	14:00	FRANKOSCÉNY		
			Mezinárodní festival francouzského středoškolského divadla. Program naleznete na www.novefrankofonnisceny.com . Bez vstupného.		
SOBOTA	18.	13:45	FRANKOSCÉNY		
NEDĚLE	19.	13:00	FRANKOSCÉNY		
STŘEDA	22.	19:00	PODIVNÝ PŘÍPAD SE PSEM	KONEC 21:30	B1
ČTVRTEK	23.	19:00	TEREZA KRIPPNEROVÁ & THE MASTERS		
			Jazzový kvartet v čele se zpěvačkou se sametovým hlasem a energickým vystupováním. Jejich swing, latin jazz, balady a autentické improvizace diváky roztančí i dojmou.		
NEDĚLE	26.	15:00	J. Zimová / TŮDLE NŮDLE aneb ROŠTAČÍME S DĚTMI		
			Interaktivní představení plné hádanek, zpívání, hraní a ještě mnoho dalšího o dvou skřítcích Tůdle a Nůdle. Režie H. Mrázková. Divadlo Scéna, Zlín		
		17:00	TŮDLE NŮDLE aneb ROŠTAČÍME S DĚTMI		
PONDĚLÍ	27.	8:30	TŮDLE NŮDLE aneb ROŠTAČÍME S DĚTMI		ŠK
		10:00	TŮDLE NŮDLE aneb ROŠTAČÍME S DĚTMI		ŠK
STŘEDA	29.	19:00	Paletáci / IMPRO À LA TARANTINO		
			Kdo by neznal Tarantinův biják Pulp Fiction! Paletácký gang prozkoumal principy, které v tomto filmu fungují, a jeho členové se už třesou, jak před vámi vytvoří úplně nové, improvizované historky z podsvětí...		

POEDIUM V KLUBU

ÚTERÝ	14.	10:00	ORTEN		ŠK
			Poetická vzpomínka na básníka J. Ortenu, jenž se dožil pouhých dvaadvaceti let, ale ve svém díle bude žít věčně. Účinkují K. Šafránková j. h. a J. Láska. Připravil R. Žák.		

VČD NA ZÁJEZDECH

STŘEDA	1.	19:00	NORMÁLNÍ DEBIL	HRADEC KRÁLOVÉ ZRUŠENO!	HK
ČTVRTEK	2.	10:00	TISÍCE LET HUDBY II	SKUTEČ ZRUŠENO!	
ČTVRTEK	16.	19:00	Z POSTELE DO POSTELE	VYSOKÉ MÝTO	

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

PREMIÉRA:

A. Goldflam / U HITLERŮ V KUCHYNI

 str. 6–7

Groteskní výjevy ze života vůdce – kabaret plný černého humoru a nekorektních vtipů s písněmi skupiny The Tiger Lillies. Chytrá hra, která s nadhledem připomíná, že i ty nejděsivější tragédie lidstva mohly vzniknout ze zdánlivě nevinných úmyslů... V hlavních roli M. Mejzlík. Režie M. Hanuš.

DÁLE HRAJEME:

R. Bellan / NORMÁLNÍ DEBIL

Deník pubertáka aneb Mé dětství v socialismu v retro-komedii plné nadsázky i nostalgie. Hrají J. Pejchal, J. Janoušková, E. Lásková a P. Borovec. Režie R. Bellan.

J. W. Goethe / SPŘÍZNĚNÍ VOLBOU

Legenda o vášni. Strhující mnohovýznamový příběh osudových lásek podle stejnojmenného románu. V hlavních rolích P. Janečková a J. Pejchal. Režie Z. Dušek.

K. Ludwig / SHERLOCK V NESNÁZÍCH

Brilantní situační komedie s detektivní zápletkou v prostředí tajemné usedlosti na samotě, na které proslulý herec hostí své kolegy. Prostřednictvím seance chce zjistit, kdo po něm při posledním představení vystřelil a kdo zavraždil vrátného v divadle... V hlavních rolích J. Musil a J. Janoušková. Režie J. Ryšánek Schmieďtová.

T. Stoppard – M. Norman – L. Hall ZAMÍLOVANÝ SHAKESPEARE

Výpravná romantická komedie o jednom z nejslavnějších dramatiků všech dob. V hlavních rolích J. Ondrušková j. h. a J. Láška. Režie P. Novotný.

M. Čechová / TISÍCE LET HUDBY II aneb BAROKO PRO OKO

Dobrodružná cesta pestrým světem hudby. Hravými průvodci spolu s muzikanty Komorní filharmonie Pardubice jsou V. Malá a M. Mejzlík. Režie J. Uherová.

M. Haddon – S. Stephens PODIVNÝ PŘÍPAD SE PSEM

Záhadnou smrt sousedčina psa se rozhodne vyřešit patnáctiletý autista Christopher. Hrají J. Láška, P. Janečková, E. Lásková, L. Špiner a P. Borovec. Režie K. Jandáčková.

J. Havelka / SPOLEČENSTVO VLASTNÍKŮ

Komedie ze života vlastníků bytových jednotek. Hrají V. Malá, J. Kalužný, M. Mejzlík, T. Lněnička, R. Chvalová, J. Pejchal, J. Musil, R. Žák a další. Režie P. Štindl.

H. Lewis – J. Sayer –

 str. 21–23

H. Shields / VELKÁ BANKOVNÍ LOUPEŽ

Cena diváků a studentské poroty GRAND Festivalu smíchu 2020 a K. Hulcová s oceněním za nejlepší ženský herecký výkon! Parodická crazy komedie o jedné netradiční loupeži. Hrají L. Špiner, K. Hulcová j. h., P. Dohnal, Z. Kalina j. h. a další. Režie R. Bellan.

A. Ayckbourn / Z POSTELE DO POSTELE

Komedie roku a diváků GRAND Festivalu smíchu 2019. Zmatky sobotní noci v brilantní situační komedii o čtyřech párech ve třech ložnicích. Hrají L. Mecerodová, P. Janečková, M. Sikorová, V. Malá, M. Mejzlík, T. Lněnička, J. Musil a P. Borovec. Režie Z. Dušek.

A. Bovell / AŽ USTANE DĚŠŤ

V mysteriózní hře, odehrávající se v Londýně a v Austrálii v letech 1959–2039, se rozkrývají tajemství několika lidských životů, které se vzájemně proplétají. Hrají R. Chvalová, J. Láška, V. Malá, L. Mecerodová, M. Mejzlík, M. Sikorová a další. Režie F. Nuckolls.

P. Morgan

 str. 8–12

AUDIENCE U KRÁLOVNY

Britská monarchie v moderním světě – příběh královny Alžběty II. a jejích dvanácti premiérů, které jednou týdně zve ke konzultacím. V titulní roli P. Janečková. Režie P. Novotný.

P. Pörtner / BLÁZNIVÉ NŮŽKY

Komedie roku 2007 a L. Špiner s oceněním za nejlepší mužský herecký výkon GRAND Festivalu smíchu 2008! Interaktivní kriminální komedie z prostředí kadeřnického salónu. Hrají P. Janečková, D. Novotná, P. Dohnal, A. Postler, L. Špiner a M. Němec j. h. Režie P. Novotný.

H. Galron / MIKVE

Příběhy osmi žen a odhalování jejich tajemství, která vedou k neodvratnému konci. V hlavních rolích J. Janoušková a P. Janečková, za roli Širy v širší nominaci na Cenu Thálie 2018/19. Režie K. Dušková.

U HITLERŮ V KUCHYNI S MIROSLAVEM HANUŠEM

M. HANUŠ, FOTO M. KLÍMA

Herce a režiséra MIROSLAVA HANUŠE znám od prvního dne, co jsme spolu nastoupili na DAMU. Mirek na herectví, já na režii. Tedy já jsem si ho všimla... Povídal si s Bárou Hrzánovou na schodech. Pak jsem si s ním často povídala i já, měli jsme k sobě blízko, protože nám nebylo devatenáct jako ostatním spolužákům, měli jsme už něco za sebou – Mirek studium na jiné vysoké škole a práci kulisáka, já práci u filmu. A svou první profesionální režii jsem odvedla právě s ním, spolu s hercem Mirkem Táborským a dramaturgyní Karolou Štěpánovou v divadle v Kladně – oni tři tam byli už v angažmá, já jsem končila školu. Byla to tak trochu bojovka – báli jsme se, že nám Mrožkovy Emigranty zakážou. Ani divadlo si nebylo jisté tím, co děláme. Zkoušeli jsme denně od rána do večera, bydleli v divadle v šatně nebo u Mirka na chalupě, sami jsme si vyráběli scénu, pořád jsme mluvili o divadle a o práci, prostě mladí lidé dělali divadlo. Nakonec z toho vyšla velmi úspěšná inscenace, určitě i proto, že autor byl do té doby u nás zakázán. A také se tam utvrdilo naše přátelství, které přetrvává dodnes, a to je pro mě velká vzácnost. Proto jsem byla moc ráda, když ředitel divadla Petr Dohnal projevil zájem o Mirka jako o režiséra. Domlouvali jsme se dlouho a vyšlo to až v této sezóně! Momentálně spolu pracujeme na textu Arnošta Goldflama U HITLERŮ V KUCHYNI. Budou to „groteskní výjevy ze života vůdce“, jak uvádíme v anotaci k inscenaci, a zároveň kabaret s písněmi skupiny The Tiger Lillies.

Mirku, jaká je souvislost s písněmi téhle navšost jedinečné britské kapely a českého textu o německém fašistickém vůdci? Čím je toto spojení pro tebe přitažlivé?

Jak jsi sama řekla, jedná se o groteskní výjevy. A právě grotesknost a ironie je spojující linkou mezi

hrou Arnošta Goldflama a písněmi The Tiger Lillies. A také jistá drsnost, která o dost překračuje běžné meze. Arnoštův text mám rád, je velmi vtipný, a to někdy, řekl bych, až ukrutně. Sám bych si nedovolil takhle psát, to si mohou dovolit jenom ti, kteří mají za sebou jistou osobní, rodinnou

zkušenost s fašismem. Myslím si, že spojení této hudby a tohoto textu se navzájem podpoří a obohatí.

Jaká byla tvoje cesta k režii? Co bylo spouštěčem k tomu, že jsi opustil pozici herce a usedl na „židličku“ režiséra?

Když jsem po škole nastoupil do Střeďočeského divadla v Kladně, byla nás tam skupina asi osmi mladých herců, kteří chtěli dělat ještě něco mimo běžný repertoár. No a neměli jsme žádného režiséra ve své generaci, tak padla otázka, zda by to někdo nechtěl zkusit. Zprv – nikdo nechtěl, čili nebyla konkurence, zadruhé – já jsem touhu zkusit to pocítil. A tak jsem si na tu „režisérskou židličku“ sedl a od té doby na ni pravidelně usedám.

Hrál jsi někdy ve svých inscenacích?

Někdy jsem v nich hrál, ale většinou z nouze. Například hned ve své druhé režii Limonádového Joea odešel Honza Szymik během zkoušení nečekaně do Divadla ABC a nebyl nikdo, kdo by ho nahradil. A tak jsem Hoga Foga hrál já. Není to ale příliš příjemná situace, uvádí mě ve zmatek a unavuje mě. Proto se jí snažím vyhnout. I když nyní budu zkoušet v Divadle Rokoko svou hru o Miky Volkovi Jak umřít na rokenrol a v ní budu také hrát. Ale to je taky výjimečná situace, protože se jedná o znovuvvedení hotové inscenace z kladenského divadla. No a pak jsem taky mnohokrát ve svých inscenacích zaskakoval. Například v Panu Kaplanovi jsem za 11 let reprízování hrál 6 postav, z toho dvě ženy. (SMÍCH)

Máš témata nebo okruhy dramatiky, která tě zajímají, nebo jsi schopen přizpůsobit se požadavkům dramaturgie v divadlech, kde režiruješ, a pracuješ na úplně neznámých textech?

Já vlastně rád dostávám úkol, a pak se s ním utkám. To ale neznamená, že bych přistoupil na jakýkoli titul nebo žánr. Když se etabluje jako šikovný tvůrce hubdebně-komediálního žánru, všichni to po vás chtějí, protože režisérů, kteří by tohle dělali s chutí a láskou, není mnoho. Ale tak jako se můžete přemlsat sladkostmi, můžete se přemlsat i komedií. A proto vyhledávám tituly, které

sice mohou být komediální, ale mají širší přesah. A to je právě případ naší inscenace.

Byl jsi dlouhá léta v angažmá v Divadle v Dlouhé. Co bylo důvodem, že jsi opustil „jistotu“ trvalého zázemí a odešel na „volnou nohu“?

Byl jsem v Dlouhé přes dvacet let, byl jsem hodně navázaný na režiséra Jana Bornu, který před několika lety odešel do „věčných lovišť“. Směrování divadla se poté, s příchodem nového uměleckého vedení, změnilo, což bylo správné a logické. Jenom pro mě to není směr, který by mě bavil. Ani jako diváka, tudíž ani jako herce. Jak se ukázalo, nebyl to špatný krok a dostal jsem řadu nabídek na angažmá i hostování. Ale zatím zůstávám na volné noze. Musím si to trochu rozmyslet a porozhlédnout se. Přeci jenom by byl nerozum se hned po rozvodu ženit.

V televizi hraješ v seriálu Ulice a také jsi znám z detektivní série Případy 1. oddělení. S oběma rolmi je spojena obrovská popularita. Jak se s ní vyrovnáváš?

Popularita je s tím rozhodně spojená, ale neřekl bych obrovská. Taková fajn, taková akorát. Opravdu mě zná hodně lidí, což je způsobeno také tím, že diváci Ulice nebyvají současně diváky 1. oddělení, takže se počet mých příznivců sčítá, nikoli kryje. Zvykl jsem si, že se se mnou neznámí lidé chtějí fotit, že chtějí podepsat vstupenku nebo sádku na ruce, nosím s sebou i pár fotek. Mám radost z toho, že to druhým dělá radost. A mimo to, jistě množství popularity umožňuje právě tu profesní svobodu – vybírat si role.

Mám pocit, že film tě dlouho obcházal. Kdy nastal zlom? Na jakou roli nejraději vzpomínáš?

Film mě opravdu dlouho obcházal a řekl bych, že doteď se nesetkáváme zcela pravidelně. Nicméně zlom nastal můj účastí ve filmu Petra Václava Nikdy nejsme sami, za který jsem získal Cenu české

filmové kritiky a nominaci na Českého lva. Na tuhle roli rozhodně vzpomínám rád. Bylo to intenzivní a tvůrčí natáčení, s jakým se běžně nesetkáváte. A navíc se od té doby otužuji, protože jsme měli točit scénu, jak spadnu v listopadu do Labe. Tak jsem se na to chystal, aby mne to nezabilo. Scéna se nakonec vůbec netočila, ale otužování mi zůstalo.

Vychováváš tři dcery, z toho dvě se rozhodly dát se na dráhu herectví. Nejmladší Jindřiška se teď dostala na DAMU, prostřední Eliška ji právě končí. Chápu, že ve vašem rodinném prostředí je tato situace pochopitelná. Přesto – zrazoval jsi děti od divadla? Dají na tvé rady?

K mému úžasu mám pocit, že na mé rady vcelku dávají. Usuzuji z toho, že se Eliška mnou už dvakrát nechala režírovat a Jindřiška si přála, abych ji připravil na přijímačky. Myslím, že to není úplně běžné, znám dokonce řadu případů, kdy děti herců dělaly přijímačky tzv. natajňačku, aby to rodiče nevěděli. Já jsem holky rozhodně od herectví neodrazoval, když o tom přemýšlím, spíš naopak. Já jsem totiž u divadla šťastný, takže si dovedu představit, že tam budou šťastné i ony. To bych jim ze srdce přál.

Asi poslední vlnu popularity ti přineslo účinkování v taneční soutěži StarDance. Co ti to dalo a jakými úskalími jsi musel projít?

StarDance bylo fajn, ale jednou to opravdu stačilo. Sledovalo to hodně lidí a hodně lidí mi fandilo, dost mě to bavilo, ale také to hodně bolelo. Doteď si mažu achilovky a chodím na injekce do kolena. Až vás tam pozvou, dobře si to promyslete. Ale v šestapadesáti to ještě pořád jde.

Děkuji za rozhovor a k premiéře U Hitlerů v kuchyni přeji ZLOM VAZ!

JaU

KRÁCENO. CELÝ ROZHOVOR
NALEZNETE NA WWW.VCD.CZ.

PREMIÉROVÉ MOMENTKY

V sobotu 22. února na pardubická divadelní prkna poprvé vstoupila současná britská panovnice Alžběta II., jež je titulní postavou hry **Petera Morgana AUDIENCE U KRÁLOVNY**. Královnu Alžbětu II. ztělesňuje **Petra Janečková** (a mimochodem úchvatně!), která v roce 2014 v *Králově řeči* hrála manželku krále Jiřího VI., matku Alžběty II. Za režisérský pult stejně jako při *Králově řeči* usedl **Petr Novotný**.

Dramaturgyně **Jana Uherová** na tiskové konferenci před premiérou lákala na chytrou, vtipnou, ale i dojemnou hru o politikách, kteří sice hrají vysokou hru, ale jinak jsou to lidé jako my ostatní. A její slova se při premiéře navýsost vyplnila! Závěrečné dlouhotrvající ovace vestoje toho byly jasným důkazem!

RaS

PETRA JANEČKOVÁ V ROLI KRÁLOVNY ALŽBĚTY II. A KAROLÍNA ŠAFRÁNKOVÁ COBY MLADÁ ALŽBĚTA

FOTO JOSEF VOSTÁREK

PO PREMIÉRE PETRA JANEČKOVÁ PŘIJÍMALA ZA SVŮJ MIMOŘÁDNÝ HERECKÝ VÝKON JEDNU GRATULACI ZA DRUHOU.

PREMIÉRU SI NENECHAL UJÍT IGOR BAREŠ, JENŽ V NÁRODNÍM DIVADLE HRAJE V AUDIENCI STEJNOU ROLI JAKO TOMÁŠ LNĚNIČKA.

REŽISÉR PETR NOVOTNÝ SE SCÉNOGRAFEM IVO ŽIDKEM – SEHRANÝ TANDEM PŘI PRÁCI I V SOUKROMÍ.

PŘÍJEMNÁ SLOVA CHVÁLÝ SI OD JINDRY JANOŠKOVÉ VE FOYER VYSLECHLA HOSTUJÍCÍ KAROLÍNA ŠAFRÁNKOVÁ.

POPREMIÉROVOU OSLAVU SI MARTIN MEJZLÍK UŽÍVAL SE SVOU RODINOU – MANŽELKOU MARTINOU A DČEROU ZUZANOU.

ŘEDITEL DIVADLA PETR DOHNAL S PŘEDNOSTOU INTERNÍ KLINIKY PARDUBICKÉ NEMOCNICE PETREM VOJTIŠKEM. FOTO JIŘÍ SEJKORA

s PETROU JANEČKOVOU O TOM, JAK SE HRAJÍ KRÁLOVNY

COBY KRÁLOVNA ALŽBĚTA II. V AUDIENCI U KRÁLOVNY, FOTO J. VOSTÁREK

Jako britská královna Alžběta II. vystoupila PETRA JANEČKOVÁ před diváky teprve nedávno – na konci února. S touto výjimečnou postavou, obrovskou rolí a hereckou výzvou zároveň se ale setkávala pravidelně už od prosince loňského roku, kdy si poprvé přečetla text hry současného britského autora Petera Morgana s názvem AUDIENCE U KRÁLOVNY. Morgan se ve svém dramatickém textu věnuje dosavadnímu období vlády Alžběty II. (resp. rozsahem období končí v roce 2013, kdy byla hra poprvé uvedena) a skrze audience jednotlivých ministrů dává nahlédnout nejen do moderních dějin Velké Británie, ale i do soukromého života nejdéle vládnoucí britské panovnice. Cím může být taková hra přitažlivá pro české publikum, jak Petra vzpomíná na celé období zkoušení a jak se nakonec zabydlela v roli žijící královské legendy, se dozvíte v následujícím rozhovoru...

V Králově řeči sis zahrála Alžbětu, vévodkyni z Yorku, tedy královnu matku. Teď samotnou Alžbětu II. Jak se hrají takové královny?

Ještě bych k nim do trojlístku přidala carevnu Alexandru Fjodorovnu v Rasputinovi, příbuznou královně Viktorie. Takže to vlastně bylo všechno v jedné rozšířené rodině. Pak mi ale chybí ještě ta Viktorie, tak nevím, jak to teď vy

dramaturgyně uchopíte. (SMÍCH)

Když hraješ královnu, musíš mít určitou noblesu, minimálně v držení těla, a od té fyzis se člověk snaží proměnit. Samozřejmě i chování je jiné, než kdybych hrála Macha a Šebestovou nebo Křemílka a Vochomůrku. Co se týče nějaké dvorské etikety, tam už jsem věděla odkud brát, ale i tak si vždycky nastudují fakta a materiály ke konkrétní osobě.

Ano, studovali jsme všichni, při čtení k tomu Morganova hra vysloveně provokuje.

Hlavně jde o to, že Alžběta II. je stále žijící panovnice, není historii. Skoro každý den ji vidíme ve zprávách. U téhle hry jsem si „googlila“ opravdu hodně, abych věděla, čeho se konkrétní audience týkají. Deset rozhovorů s celkem osmi premiéry a vsunutá vzpomínka na devátého, to není málo. Zajímavé je, že během jednotlivých setkání se většinou neřeší až tolik historické reálie jako spíš osobní problémy jednotlivých premiérů – zdraví, otázka jejich postavení a sebevědomí. Což je moc hezké, protože člověk se s takovými problémy přece nesvěří jen tak někomu. A jestliže premiéři královně takhle důvěřovali, něco to o ní vypovídá.

Jaká je tedy Alžběta II.?

Empatická, vnímavá a hlavně k té důvěře vybízí. Lidé se jí otvírají asi také proto, že ona je

schopná otevřít se jim. Třeba když uprostřed audience říká Brownovi: „Královna Viktorie trpěla dlouhodobými depresemi. Dvě matčiny neteře zavřeli do Královského ústavu pro mentálně postižené. Moje rodné sestřence. Ta starší prý vypadala úplně jako já.“ Tady cítím velký propad, zachvěje se strachy z toho, co ji čeká. A přitom se dává všanc. Zároveň je pevná jako skála ve svých zásadách i v tom, kolik věcí už za svůj život musela ustát. Je to pro mě nesmírně obdivuhodná, noblesní a silná ženská.

Máš dojem, že tě jako herečku tahle role nějak obohatila?

Určitě. Je to nádhera. Do škály emocionálních rolí sice úplně nezasáhne, ale určitě mě obohatila, nejvíc asi pokorou a ... a ... Teď mi to slovo vůbec nenaskakuje! Je pravda, že tahle role je opravdu náročná na hlavu. Kolikrát jsem byla tak „usoustředěná“, že mě v civilním životě opouštěla běžná slovní zásoba. (SMÍCH)

Hezké, takže tě role „obohatila“ o ztrátu slovní zásoby. Hodně lidí, kteří tě už jako Alžbětu II. viděli...

Disciplína! To je to slovo. Pokora a disciplína. (SMÍCH) Promiň.

Ano, té vyžaduje role Alžběty notnou dávku. Ti, kteří tě už jako Alžbětu viděli, oceňují tvůj minimalismus a také autentičnost ve všech časových rovinách – v rozmezí šedesátí let hraješ královnu velice přirozeně, až s jakousi samozřejmostí. Cítíš se také tak, nebo to naopak dá spoustu práce takhle vypadat, když člověk zrovna myslí, co následuje za scénou, kolik let ti bude a podobně? Ne, už jsem celkem v klidu. Za autenticitu jsem moc ráda, protože o ni se velice snažím, teda snažím se o ni asi všichni a vždycky. Ten minimalismus je někdy otázkou. (SMÍCH) Při zkouškách, když se dávaly připomínky, jsem se pořád ptala: „To už vážně takhle stačí, nechcete po mně víc?“ Člověk si totiž roli

sám nějak vnitřně zpracuje, snaží se do výkonu dát maximum, ale zároveň jsou tu další lidé jako režisér a dramaturg, kteří dohlížejí na celek a můžou to vidět jinak. A tak protože jsem měla pocit, že jsem „minimalistická“ až moc, zkusila jsem si to na jedné zkoušce rozehrát a měla jsem radost, kam až si můžu dovolit se pustit. Hned nato jsem od pana režiséra Novotného dostala připomínku: „Dneska jsi byla taková trošku povrchní, vid’?“ (SMÍCH) Jasně znamená, že jsem překročila hranice, takže zase honem zpátky do původních mantinelů. A už se v nich cítím dobře, teď se

ještě snažím v jejich rámci uvolnit a rozžít. Musím říct, že už nad tím ani nepřemýšlím, protože když už nějakou roli takzvaně oblíknou, už se ani nebojím, že bych nedokázala zareagovat, kdyby během představení nastal nějaký problém. Zkrátka už jsem se v roli zabydlela.

A než ses zabydlela, co ti dělalo největší problémy?

(CHVÍLE TICHA) Já vlastně o žádných problémech ani nevím... Ale samozřejmě – musela jsem se naučit ten text. Naštěstí jsem ho dostala s předstihem, už na začátku prósince, tedy dřív než ostatní. →

AUDIENCE U KRÁLOVNY, FOTO J. VOSTÁŘEK

Pak jsem měla s panem režisérem tři soukromé čtené zkoušky, kde jsme si řekli co a jak. On mě neustále bombardoval spoustu svých připomínek. Než jsme došli k druhé půlce textu, už jsem ani nevěděla, jak si to všechno zapsat! (SMÍCH)

Byla jsem doslova zahlcená informacemi. Ale když se pak vstřebaly, naučila jsem se text a na plac jsem už přišla připravená. Ostatní textu sice tolik nemají, ale i tak měli potom velice nelehký úkol, když se začali učit až po Novém roce – po oficiální první čtené zkoušce. Nejde totiž zrovna o text, který se učí snadno. Každopádně, i když jsme z toho měli všichni zpočátku zavařenou hlavu, celé zkoušení proběhlo v naprostém, až neobvyklém klidu, jednoznačně především zásluhou Petra Novotného. Ráda bych mu touhle cestou poděkovala za důvěru, kterou mi dal, když mi roli svěřil.

Teď jsem si uvědomila, jak ses ptala na ty problémy! Dvě hodiny hraní se založenýma rukama a nohama způsobují, že občas chytám tiky do celého těla. (SMÍCH) A poté se mi ruce, asi jak se v nich kumuluje energie, která nemůže ven.

S Petrem Novotným, naším kmenovým režisérem, pracuješ velice často. Nevšimla jsem si, že by ti během zkoušení dával nějaké zásadní připomínky.

Stačilo tedy těch pár úvodních setkání, a pak už jsi tvořila postavu víceméně sama? Je možné, že už jste s Petrem na sebe tak napojení?

Řekla bych, že jsme. Rozumíme si i v humoru. Ze začátku mu hodně naslouchám a snažím se udělat, co chce, protože vím, že je to správně. Pak se dřív nebo později dostaneme do fáze, kdy já si myslím, že už bych sama mohla něco vymyslet nebo dodat. A on mi pak řekne, že jsem povrchní, nebo něco podobného. (SMÍCH)

Co nakonec bylo tvůj největší inspirací?

Jednou z inspirací pro mě byl film The Queen s Hellen Mirren, která za něj dostala Oscara. A pak v podstatě jakékoli video s královnou. Třeba na jednom, zhruba deset let starém, jsem sledovala jen její chůzi a pohyby. Na každé fotce, na každém záběru je vidět její soustředěný pohled – jako kdyby viděla skrz věci... A pak jsem si dohledávala společenské a historické reálie, abych tomu všemu ještě víc porozuměla. Našla jsem si všechny premiéry, dokonce i všechny její tituly, kterých má celkem asi dvacet. Tak jsem se o ní zajímala, o holku. (SMÍCH) A vždycky když se před představením líčím, „vygooglím“ si její obrázek s korunkou a snažím se trochu vystihnout líčením její

podobu – obočí, tvar nosu, malinko tváře... A ona se na mě u toho usmívá. Po představení zmáčknu telefon, ona na mě zase koukne a já řeknu: „Tak Bětko, zase jsme to zvládly, je to dobrý!“ (SMÍCH) Takhle já s ní komunikuju.

Pražskou inscenací hry s Ivou Janžurovou ses nenechala ovlivnit? Viděla ji?

Neviděla, ale chystám se. Já se takhle předem nikdy nedívám. Když už jsem si v roli jistá a jsem přesvědčená, jakou cestou chci jít, pak jsem schopná se podívat i na někoho jiného. Nicméně se na představení moc těším. Na naší premiéře mě Igor Bareš, který hraje v pražské inscenaci, do Národního srdečně zval a já doufám, že toho budu moc využít co nejdřív. S radostí se podívám na velkou Ivu Janžurovou.

Čím myslíš, že Morganova hra může zaujmout české publikum?

Petr Novotný to nazval naprosto přesně – klíčovou dírkou nahlížíme někam, kde bychom se nikdy nemohli ocitnout. A to je vzrušující. Po jednom představení mi dvě divačky řkaly, jak moc se jim to líbilo, a jedním dechem dodaly: „Ta to teda nemá jednoduchý, co?“ A to je zřejmě velká pravda, protože ve hře není mnoho míst, kde bych tohle mohla ukázat. Jsou tam ojedinělé situace, kdy je královna na kolenou – když poprvé dostane od Churchilla za uši nebo během poslední audience Wilsona, když má proti sobě člověka, kterého si asi oblíbila, a ten, jak se ukáže, trpí Alzheimerovou chorobou. Krásně vyhocené okamžiky, které pomáhají divákům porozumět tomu, co obnáší být královnou, a že to vůbec není zadarmo. Jak říká Alžběta v jedné své replice: „Královská rodina obětuje každou minutu svého života službě britskému lidu. A slyšel jste snad někdy, že bych si stěžovala? Nikdy.“ **AnH**

← JAKO ALŽBĚTA, MANŽELKA KRÁLE JIŘÍHO VI., BUDOUCÍ KRÁLOVNA MATKA, V KRÁLOVĚ ŘEČI (S A. POSTLEREM ALIAS W. CHURCHILLEM), FOTO J. VOSTÁREK

VÝCHODOČESKÉ DIVADLO JIŽ ZVE NA KUNĚTICKOU HORU

Od konce května se opět po roce na čas „zabydlíme“ na vyhlídce hradu Kunětická hora, kde každoročně uvádíme velmi populární představení a koncerty pod širým nebem.

Letos se do tohoto magického prostoru naposledy navrátí výpravná pohádková inscenace pro celou rodinu **KRÁSKA A ZVÍŘE** s Veronikou Čermák Mackovou a Josefem Láskou v titulních rolích. Režisér Petr Novotný si k inscenování Hrubínova romantického díla přizval Michala Hrůzu, jenž do hry složil scénickou hudbu a napsal písně, které sám i nazpíval (nahrávka je k dostání na CD i USB). O úspěchu naší „Krásky“ svědčí dvojnásobné vítězství v divácké anketě o nejoblíbenější inscenaci roku – zabodovala v letech 2016 a 2017, kdy se stala i nejnavštěvovanějším titulem Východočeského divadla. Kunětická hora ji nabídne 22., 23., 28., 29. a 30. května tradičně od 20.30 hodin. V pohádkovém duchu se ponese i letošní novinka na Kunětické hoře. Režisér Petr Novotný zde bude před koncem sezóny inscenovat pohádku podle kultovního českého filmu **TŘI VETERÁNI**, který vznikl na motivy pohádky z knihy Fimfárum Jana Wericha. Zábavný příběh tří vysloužilých vojáků, kteří se zapletou do světa kouzel a jejich povahy a pocit moci je svedou proti sobě, na filmové plátno přenesl režisér Oldřich Lipský, jenž napsal scénář spolu se Zdeňkem Svěrákem.

Nesmrtelnou hudbu složil Jaroslav Uhlíř. Kdo by neznal jeho písničku „Není nutno...“, že? Hlavní role ztvární Tomáš Lněnička, Martin Mejzlík a Alexandr Postler. Premiéry jsou naplánovány na 20. a 21. června, reprízy pak na 26., 27. a 28. června a 2., 3., 4. a 5. července rovněž od 20.30 hodin.

Divadelní amfiteátr však vedle inscenací našeho souboru nabídne také pohádku pražského Divadla **D5 O KLUKOVI Z PLAKÁTU** vycházející ze stejnojmenného večerníčku České televize, plnou nevídaných dobrodružství prvňáka Lukáše a jeho dvojníka z plakátu. Cestou vzhůru na Kunětickou horu v neděli 6. června děti navíc čekají mnohá překvapení a zábavné aktivity.

V letním amfiteátru pod hradem se uskuteční i dva koncerty. Těšit se můžete na královnu české country music **VĚRU MARTINOVOU** (3. června od 20 hodin), která zde vystoupí se skupinou Meritum, a koncert desetičlenného souboru **ABBA WORLD Revival** (4. června od 20 hodin), jenž předvede dokonalou hudební live show s originálním provedením repertoáru slavné hudební formace.

Kouzelné večery na hradní vyhlídce jsou svou jedinečnou atmosférou zcela výjimečné a neopakovatelné, přijďte si je s námi užít.

Vstupenky jsou již v prodeji!

RaS

POHLED NA MAGICKOU SCÉNU POHÁDKY KRÁSKA A ZVÍŘE, FOTO J. FAUKNER

MY JSME TŘI

aneb O ČEM SE NEMLUVÍ

INprojekt

REŽISÉRKA A. BOLFOVÁ, FOTO J. FRÝDEK

Poslední letošní scénické čtení v rámci cyklu INprojekty jsme na Malé scéně ve dvoře měli poprvé uvést v pondělí 6. dubna. Kdy to však skutečně bude, kvůli vyhlášenému nouzovému stavu zatím nikdo neví. Přesto bych vám spolu s mladou režisérkou ALEXANDROU BOLFOVOU, studentkou posledního ročníku brněnské JAMU, ráda představila hru, kterou jsme společně vybraly. Tedy vybraly... Ono to tentokrát bylo obdivuhodně jednoduché: Nyní pouze pět let starou hru Wolframa Hölla MY JSME TŘI jsem měla pro scénické čtení schovanou téměř rok a půl a opakovaně jsem ji mladým režisérům nabízela. Dosud ale nikdo z nich neměl odvahu pustit se do jejího inscenování. A pak, ještě než jsme se spolu začaly prokousávat současnou dramatikou a než jsem Saše tuhle hru stihla nabídnout, přišla s ní ona sama. Nevím, zda režiséry víc odrazovala svou nevědní formou – narativním charakterem a strukturou připomínající spíš poezii než drama, či nepopulárním tématem. Jisté však je, že takové hry jsou vždy pro režiséra, divadlo i jeho diváky velkou výzvou, a to věřím, že si v rámci cyklu INprojekty, který je koncipován pro náročnějšího diváka, směje dovolit. Navíc tentokrát mohu příslibit obzvláště zajímavou a erudovanou diskusi s tvůrci na konci představení. Svou účast na ní totiž přislíbila překladatelka hry, pedagožka a výzkumná pracovnice Ústavu pro českou literaturu doc. PhDr. Zuzana Augustová, Ph.D., která se kromě německojazyčného divadla a dramatu zaměřuje také na současné české drama a divadlo.

Sašo, jak jsi na hru My jsme tři narazila a čím přitáhla tvoji pozornost?

Díky autorovi Wolframu Höllovi, od kterého jsem kdysi četla jeho starší hry v prvním či druhém ročníku na JAMU. V té době mě velmi

okouzil způsob, jakým tento autor píše. Snažím se sledovat nové překlady současných dramatických textů a jedním z těch, který jsem si objednala ke studijním účelům, byl i text My jsme tři. Okamžitě mě oslovilo téma – nemoc dítěte,

se kterou se jeho rodiče musí vyrovnat, stejně jako s blízcím se koncem. Způsob, jakým toto společností tabuizované téma autor předestírá a obnažuje až na dřeň, je zdrcující, obzvláště proto, že tak činí skrze text výsostně poetický.

Je takový druh téměř nedramatického textu pro režiséra jistou výzvou?

To docela určitě. Zároveň, dle mého názoru, vyzývá k mnohem větší kreativitě a umožňuje režisérovi vytvářet další vrstvy výsledného tvaru. Byť se původně jedná o velmi sevřený a kompaktní text.

Jaké máš zkušenosti s režii scénických čtení / skic?

Režiovala jsem scénické čtení hry izraelského autora Reuvena Kalinského Amsterdam Blog ve Švandově divadle, pak hru Furianti českého autora Hynka Skotáka. V loňském roce to byl text Davida Košťáka s názvem Prenatál, který byl uveden v rámci projektu The 24 Hour Plays, kde bylo potřeba, aby v průběhu 24 hodin vybraní autoři napsali hru a režiséři ji společně s herci nazkoušeli a uvedli v jednom večeru jako českou premiéru a derniéru zároveň. Také mám za sebou řadu scénických skic a čtení realizovaných v rámci Salonu původní tvorby, který každoročně probíhá na divadelní fakultě JAMU.

Jaké jsou pro tebe výhody (či nevýhody) tohoto scénického tvaru?

Vzhledem k tomu, že se současné, ať už zahraniční, nebo české drama v ČR obecně málo inscenuje, považují za velké plus, že je možné texty divákům prezentovat alespoň touto formou. Vzhledem

k tomu, že jsem systematicky člověk a v mnoha ohledech velká perfekcionista, za nevýhodu považuji omezené časové možnosti při zkoušení tvaru. Vždy mě to trochu stresuje a vytváří nepřijemný tlak. Také vlastně zůstává velikou otázkou, jak by měl výsledný tvar vypadat. Je velmi těžké uhlídat, aby se nezvrhl ve scénickou skicu, která má na první pohled nakročeno k inscenaci, ale po čase zjistíte, že zdaleka nedosahuje kvality regulérní inscenace, a to z jakýchkoliv důvodů.

Na brněnské JAMU jsi studovala nejdřív dramaturgii a později v magisterském programu režii. Zjistila jsi, že tě režie přitahuje víc? Nebo dokážeš fungovat stejně dobře v obou profesích?

Jsem režisérka. Dramaturgie je krásná, ale mě žádným způsobem nenaplňuje. A uvědomuju si to čím dál tím více. V podstatě jsem si to uvědomila už v prvním ročníku na JAMU, a proto jsem dělala paralelně se studiem dramaturgie primárně režijní projekty. Bylo skvělé, že mi to můj vedoucí ateliéru prof. Josef Kovalčuk umožnil.

Jaká témata tě jako režisérku zajímají a lákají k divadelnímu zpracování?

Hodně tíhnu k sociálním tématům, mezilidské vztahy, silná ženská témata, identita ženy v různých společenských kontextech.

Před nedávnem jste v brněnském BuranTeatru připravili úvodní ročník malého festivalu Náplava (Přiliv nezávislé mimobrněnské scény). Do jaké míry ses jako kmenová režisérka a dramaturgyně tohoto divadla ve věci angažovala? A jak bys popsala záměr nového festivalu?

Cílem festivalu je podpora umělců, divadelních skupin či jednotlivců v oblasti nezávislé divadelní sféry. Zaměřili jsme se především na divadelní produkce z mimobrněnského divadelního prostředí, abychom našim divákům mohli zprostředkovat jedinečný zážitek

a zároveň poskytnout příležitost k tomu, aby zachytili, jaké věci vznikají i mimo Brno. Vypsali jsme proto open call, kam se přihlásilo dvaadvacet projektů, z nichž jsme vybrali tři. Já měla na starosti dramaturgii festivalu, což zahrnuje předvýběr představení, komunikaci s umělci a mnoho další i produkční práce. Jednalo se o nultý ročník, takže jsme chtěli především otestovat tento formát, festival měl probíhat ve třech dnech, každý večer měl patřit jednomu tvůrci. Z festivalu se ale podařilo realizovat pouze první večer. Vzhledem k rozšíření koronaviru a opatřením vydaných vládou jsme museli zbytek festivalu zrušit.

Jaká zajímavá režijní práce tě čeká? Na co se těšíš?

V současné době se chystám s autorským monodramatem WER ICH na festival Venušiny dny do Venuše ve Švehlovce, kam nás vybrali, abychom vystoupili v rámci hlavního programu. S tou samou inscenací budeme obrázet ještě další festivaly např. Česko republikou i Slovenskem. Za měsíc začínám zkoušet inscenaci Medey, kterou vytvářím pro specifický prostor otáčivého hlediště v Týně nad Vltavou. Současně připravuji inscenaci v BuranTeatru, která by měla mít premiéru na konci října. Jde o hru Sarah Kane s názvem Toužím, doplněnou o autorskou část a další motivy z díla i života dramaticky. Současně si připravuji podklady a vytvářím koncepcí k dalším inscenacím, které budu realizovat v příští sezóně v bratislavském divadle GAFFA, v brněnském Studiu Marta a v pražském Pomezí.

AnH

SPONZOR POŘADU:

DRAMATIK W. HÖLL, ©A.FOLTER/SAVOLAINEN

1909/10 – 2019/20
110 sezón
Východočeského divadla Pardubice

VÝCHODOČESKÉ DIVADLO V BĚHU ČASU

ROKY PROTEKTORÁTNÍ...

V listopadu 1939 byl Ústřední divadelní komisí vypsán konkurz na nové „zadání“ Východočeského národního divadla v Pardubicích, Hradci Králové a Chrudimí, jak se tehdy naše scéna nazývala, z něhož měl vzejít nový ředitel divadla, jenž by nahradil Vladimíra Wuršera, který sice konsolidoval divadlo po katastrofálním požáru, ale po jeho čtrnáctiletém působení v čele divadla se již dostavila únava i stereotyp. Ze zaslanych nabídek byl v březnu 1940 jednomyslně vybrán bývalý člen činohry Národního divadla Karel Jičínský.

Východočeské divadlo v nových poměrech. Ve smlouvě s novým ředitelem je stanoveno, že činohra musí mít 22 členů mimo šéfredaktora, zpěvohra 55 (v tom 21 členů orchestru a 16 členů sboru). Ředitel bude povinen ve sdružených městech pořádat představení lidová a studentská při snížených cenách. Pro první rok přejal ředitel Jičínský závazek pořádání zájezdů

Olomoucké zpěvohry, se kterou bude kooperovat ... pro případ, že by neměl plně vyhovující zpěvoherní soubor vlastní. Sezona je závazně osmiměsíční (ale může být rozšířena dohodou s některými městy v naší oblasti, s nimiž ředitel už jedná). Řediteli náleží smluvně zajištěná odměna 5 000 K měsíčně. Je také pamatováno na platy členů souboru... (VÝCHODOČESKÝ KRAJ, 1940)

Karlu Jičínskému se povedlo dovést činohru Východočeského divadla k největšímu rozmachu. Bylo to díky zvláštním a nenormálním okolnostem za protektorátu, kdy české divadelnictví přímo vzkvétalo. Veřejnost si našla cestu do divadla, které se hrálo na výsluní její přízně, protože v něm hledala posilu svého češství, sounáležitost s ostatními členy české pospolitosti. Vyvrcholením Jičínského éry byla sezóna 1941/42, kdy se hrála Sofoklova Antigona, hra tematizující zpupnost politické moci, která boří odvěky rád. Ta musela pár měsíců po nástupu Reinharda Heydricha do funkce říšského protektora a jen necelý měsíc po zrušení stanného práva vyznívat jako jasná alegorie na nacistickou hrůzovládu. Ve stejné době byli v Pardubicích ukrýváni čeští zahraniční vojáci vysazení na území protektorátu z Anglie – členové skupiny Silver A a Antropoid. Odvahou a obětavostí se vyznamenali zejména lidé kolem Arnošta Košťála, spolumajitele hotelu Veselka, což pro ně mělo po atentátu na Heydricha (27. května 1942 v Praze) fatální důsledky. Nacisté se brutálně mstili, po vypálení Lidic následovaly nedaleké Ležáky, vyvražděny byly celé rodiny pardubických občanů, mezi nimi i intendant Městského divadla

← PŘÍJEZD NĚMECKÉ OKUPAČNÍ ARMÁDY DO PARDUBIC V BŘEZNU 1939

a člen Ústřední divadelní komise Josef Janáček a jeho žena, herečka Východočeského divadla Ludmila Janáčková. Spolu s nimi bylo gestapem popraveno mimo jiné dalších pět členů Spolku divadelních ochotníků: Ing. Josef Jánský, Arnošt Košťál, Antonín Pištora, JUDr. Vladimír Zváček a Ája Zváčková.

Vzestupný vývoj uměleckého souboru Východočeského divadla v době protektorátu (navzdory okolním tragickým celospolečenským událostem) rázně ukončil nacistický příkaz o zákazu veřejného provozu profesionálních divadel, kabaretů a varieté v září 1944.

Lída Baarová / *Života sladké hořkosti (Nelehký život v budově divadelní, 1939)*

Jak jsem se zmínila, musela jsem jednou v Pardubicích zaskočit za onemocnělou Zorku (SESTRA LÍDY BAAROVÉ ZORKA BABKOVÁ-JANŮ – POZN. RED.) v hlavní úloze hry *Vějíř lady Wintermerové*. Ředitel Jičínský byl spokojen jak se mnou, tak se zájmem diváků, a nabídl mi hned roli další, *Dámu s kaméliemi*. Hrála jsem tedy s jeho společností častěji a k rolím se připojil, jak to bývá, i příběh milostný. Členem souboru byl tehdy mladý hezký herec jménem Eduard Dubský. Šla jsem se na něho podívat, když hrál v nějaké pohádce prince; jakmile mě uviděl v lóži, proklouzl tam v princovském úboru, klekl si a začal mi líbat ruce. Bylo to takové mladé zamilování, jenže šatnářka to spěchala prozradit jeho manželce, ta vzplála žárlivostí a požádala o rozvod. Myslím, že toho Dubský příliš nelitoval; tím spíš, že ta naše krátká známost ho přiměla k přemístění do Prahy.

RaS (S POUŽITÍM KNIH HISTORIE DIVADELNÍ PARDUBIC A OKOLÍ A PŘED OPONOU, ZA OPONOU)

- ↗ DOBOVÝ PLAKÁT Z ROKU 1940
- ↗ ŘEDITEL DIVADLA K. JIČÍNSKÝ
- E. FOUSTKOVÁ (MANON) A E. DUBSKÝ (DES GRIEUX) V PRVNÍM UVEDENÍ MANON LESCAUT MIMO PRAHU, VČD 1940/41

Městské divadlo v Pardubicích.

ČINOHRA KARLA JIČÍNSKÉHO

zahájí

dne 15. března 1940

lidový cyklus činoher. představení.

Pořad her:

Hry povídky:

1. *Čas* (K. JIČÍNSKÝ)
2. *Čas* (K. JIČÍNSKÝ)
3. *Čas* (K. JIČÍNSKÝ)
4. *Čas* (K. JIČÍNSKÝ)
5. *Čas* (K. JIČÍNSKÝ)

Hry moderních básníků:

1. *Čas* (K. JIČÍNSKÝ)
2. *Čas* (K. JIČÍNSKÝ)
3. *Čas* (K. JIČÍNSKÝ)
4. *Čas* (K. JIČÍNSKÝ)
5. *Čas* (K. JIČÍNSKÝ)

Hry komedie:

1. *Čas* (K. JIČÍNSKÝ)
2. *Čas* (K. JIČÍNSKÝ)
3. *Čas* (K. JIČÍNSKÝ)
4. *Čas* (K. JIČÍNSKÝ)
5. *Čas* (K. JIČÍNSKÝ)

Hry konverzační a veselé:

1. *Čas* (K. JIČÍNSKÝ)
2. *Čas* (K. JIČÍNSKÝ)
3. *Čas* (K. JIČÍNSKÝ)
4. *Čas* (K. JIČÍNSKÝ)
5. *Čas* (K. JIČÍNSKÝ)

Soubor:

1. *Čas* (K. JIČÍNSKÝ)
2. *Čas* (K. JIČÍNSKÝ)
3. *Čas* (K. JIČÍNSKÝ)
4. *Čas* (K. JIČÍNSKÝ)
5. *Čas* (K. JIČÍNSKÝ)

1. *Čas* (K. JIČÍNSKÝ)
2. *Čas* (K. JIČÍNSKÝ)
3. *Čas* (K. JIČÍNSKÝ)
4. *Čas* (K. JIČÍNSKÝ)
5. *Čas* (K. JIČÍNSKÝ)

Zahajovací představení 15. března.

Představení vzpomene, jaké i významy, představení ohlédne a sčítá. Odkazující představení a konverzační LÁSKA A LUCIFER, v Pardubicích, 15. března 1940. Časový rozsah 15 a 16. P. P. Představení obsahuje na 13 divadelních her včetně 12 scén za více než 100 minut. Další představení: 15. a 16. března 1940. 1. představení a 2. představení.

Karel Jičínský

NENÍ NADTO VYDĚLÁVAT SI NA CHLEBA SVÝM KONÍČKEM...

... říká ZDENĚK RUMPÍK (a Oscar Wilde)

ZDENĚK RUMPÍK má letos co oslavovat. Kromě toho, že se kvapem blíží jeho krásně kulaté životní jubileum, další uctyhodné kulatiny slaví v rámci svého působení ve Východočeském divadle. Během čtyřiceti let se stal doslova nedílnou součástí našeho souboru, za což byl spolu s dalšími několika kolegy oceněn u příležitosti oslav 110. výročí založení Městského divadla v Pardubicích. Pardubičtí diváci ho v poslední době mohli vidět v rolích tatínka v *Krásce a zvířeti*, anglického herce Burbage v *Zamilovaném Shakespearovi* a inspicienta Oskara v *Divadelní komedii*, k nimž Zdeněk před nedávnem přidal postavu bývalého anglického premiéra Gordona Browna v nové inscenaci *Audience u královny*. Nepřehlédnutelný herec i člověk, šarmantní, vtipný a stále překypující pozitivní energií, ale také trpělivý vedoucí pedagog našeho Mladého divadelního studia LAIK nastoupil do pardubického angažmá na konci 70. let. O tom, co bylo předtím a jak se vůbec může stát, že mladý student hornictví přičichne k divadlu, které se pak stane jeho životní láskou, jsme si povídali v prostředí herecké šatny krátce před premiérou „Audience“.

COBY INSPICIENT OSKAR S L. MECERODOVOU V DIVADELNÍ KOMEDII, FOTO M. KLÍMA

Zdeňku, v žádném rozhovoru s tebou jsem se nedočetla, kdy a jak ses rozhodl stát se hercem. Co bylo tím rozhodujícím okamžikem, že jsi začal studovat herectví? Víím na tebe jen to, že jsi v Ostravě-Porubě studoval hornické učiliště. Měl jsi tam nějaký kontakt s divadlem?

Máš pravdu, vlastně ani nevím, že bych někde tu historku říkal... Ano, nejdřív jsem se vyučil a pak jsem šel na hornickou průmyslovku, ale už ve třetím ročníku na učilišti jsem se dostal do dramatického kroužku. Vlastně náhodou. Odpadla mi hodina dechovky – chodil jsem na trombón – a u protějších dveří stál opřený nějaký pán. Ptal jsem se, co je za těmi dveřmi, a on na to, že dramatař, jestli se chce jít podívat. Ten pán byl Lexa Postler, tatínek našeho Lexy Postlera. Na dramataku jsem se pak naučil básničku a vyhrál jsem s ní soutěž Ostravsko-karvinského revíru. V porotě byl Saša Lichý, tehdejší ředitel Divadla Petra Bezruče, který „odhalil můj talent“ a řekl mi, že bych měl jít k divadlu. Druhý den jsem přišel do pokladny Ostravského státního divadla se slovy: „Tak jsem tady.“ Ženské na mě koukaly,

ukázal jsem jim diplom a s úsměvem vysvětlil, že jsem den předtím vyhrál soutěž: „Pan Saša Lichý mi řekl, že bych měl jít k divadlu, tak jsem se přišel zeptat, jak to teda bude.“ (SMÍCH)

Kolik ti bylo let?

Ještě mi nebylo osmnáct. Ženské z pokladny se tak po sobě dívaly a zřejmě si v duchu říkaly, že přišel nějaký cvok, ale nahlas mi jedna z nich odpověděla: „Víte, všichni naši herci mají vysokou uměleckou školu, divadelní fakultu, a ta je v Praze, v Brně a v Bratislavě.“ V tu chvíli jsem viděl, jak mi ujíždí vlak, protože tou dobou už bylo po přijímačkách. Druhý den jsem přišel na dramaťák a Lexa mně hned vynadal: „Doufám, žeš tam neřek' moje jméno! Ale víš co? Připravím tě na příští rok a ty se tam pojedeš podívat, jak to na těch přijímačkách chodí. Stejně tě asi nevezmou...“ Jenomže! Oni mě v té Praze vzali. I když jsem ještě neměl ani maturitu.

Jsi na to pěkně vyzrál!

Jo, byli jsme tam takhle přijatí čtyři, pro mimořádný herecký talent jsme dostali od maturity dispens. Ještě než jsem nastoupil na DAMU, osahal jsem si divadlo, když jsem statoval u Bezručů. Tehdy už jsem věděl, že nechci dělat nic jiného, vzalo mě to u srdce. Jak říká Oscar Wilde – „Není nadto vydělávat si na chleba svým koníčkem“.

Jak sis tehdy poradil v hlavním městě?

Představ si, že já jsem v Praze předtím nikdy nebyl! Když jsem jel na přijímačky, půjčil jsem si kabát – protože jsem ho neměl – Lexa mi nakreslil, jak se z nádraží dostanu přes Václavák dolů a uličkami do Karlovky. Ale já jsem se tam tehdy nějak zamotal. Potkal jsem takového dědečka s konvičkou na mléko a ptal se ho, jak se dostanu do Karlovy ulice. A on povídá: „Hele, pojď, vezmi mi tu konvičku a já tě tam doprovodím.“ Dodnes jsem přesvědčený, že to musel být kouzelný dědeček.

Když začalo první kolo přijímaček, byl jsem doslova nažhavenej. Otevřel jsem dveře a tam pan Voska, paní Fabiánová... Mně vyschlo ne v krku, ale až v břiše, všude! Až dlouho potom jsem se dozvěděl, že ten moment, kdy jsem otevřel dveře a vešel, jsem byl přijatý. Paní Fabiánová, která celé čtyři roky vedla náš ročník, mi tehdy řekla: „Kdybys viděl, jak jsi zářil, tys úplně sršel!“ To byla krásná doba. To byly peripetie...

Povídej! Jak ses přes ty peripetie dostal až do pardubického divadla?

V polovině čtvrtáku jsem měl několik nabídek – do Činoherního studia Ústí nad Labem, do Olomouce a do Jihlavy. Ale mě táhlo velké divadlo, šel jsem do Olomouce a měl štěstí, že jsem tam jako benjamínek mohl tolik hrát. Byla to paráda, i Romea jsem si zahrál. Nicméně uběhlo sedm let a já si řekl, že po sedmi letech je na čase změnit angažmá.

Tady byl v té době ředitelem režisér Zdeněk Bittl, který mě jako protřelý divadelník velice zajímal, a tak jsem šel do Pardubic. Tehdy mému rozhodnutí pomohl ještě kolega Jírka Klepl, který se sem do divadla vracel a nalákal mě a Lídu Mecerodovou, jak je to tu fajn a že budeme hodně hrát.

Jak vzpomínáš na své pardubické herecké začátky?

Hrál jsem Tartuffa, za kterého jsem dostal Cenu Litfonda, a Doolittla, kterého jsem hrál dokonce dvakrát. Těch rolí tady bylo hodně. Šotolův Svátý na mostě, Falstaff... Teď už prostě jen vzpomínám. (SMÍCH)

Z Pardubic sis celkem dvakrát „odskočil“. V druhé polovině 80. let jsi jako ředitel vedl Klicperovo divadlo v sousedním Hradci Králové, ale působil jsi tam i jako herec, je to tak?

Ano, herectví jsem nechtěl přerušit, to jsem si dal jako podmínku. →

Podruhé jsem si odskočil v období, kdy jsem v Pardubicích málo hrál. Pavel Trávníček tady v té době hostoval a požádal mě o pomoc se založením nového divadla. Na pět let jsem tedy odešel do Prahy a společně jsme založili Divadlo Skelet.

A tam jsi zúročil své ředitelské zkušenosti. A možná nejen to!

Ano, zkušenosti s provozem celkově. Anebo myslíš to, jak jsem vyráběl kulisy? Ráno jsem zkoušel a večer hrál. Mezitím nebylo co dělat, tak jsem vyráběl kulisy – lištoval jsem dveře, dělal jsem celé intarzie! Prosím tě, vždyť já se v životě asi dvanáctkrát stěhoval, dvanáctkrát jsem obkládal koupelnu! Už neexistuje nic, co bych nezvládl. (SMÍCH)

Ano, to už si pamatuju i já – to tvoje vtípkování o prázdninách věčně na MALTĚ. Když jsme spolu naposledy vedli rozhovor pro náš zpravodaj, což bylo začátkem roku 2014, před premiérou Rozbitého džbánu, Mladé divadelní studio LAIK, které vedeš, se teprve rozjíždělo. Jak bys zhodnotil činnost LAIKu po šesti letech?

Já se ti přiznám, že každý rok si kladu otázku, jestli budeme dělat konkurz, nebo ne. Můžeme ho dělat v případě, že některé z dětí končí nebo odchází. Ale on nikdo neodchází! Oni tam furt jsou! To o něčem svědčí a mě to velice těší.

Co s LAIKem aktuálně chystáte?

Pro ty větší chystáme muzikál z prostředí dětského domova,

který má být na návrh magist-rátu zrušen, ale děti se na jeho záchranu rozhodnou uspořádat show, seženou sponzory a domov zachrání. S těmi nejmladšími jsme začali zkoušet pohádku o tom, jak se ztratil Večerníček a jak se ho děti rozhodnou v pohádkovém světě najít. Takže právě řeším například, jak bude malý brouček lítat nad jevištěm. (SMÍCH)

Jakou ze svých současných rolí si užíváš nejvíc?

Mě teď baví všechny role. I když inspicienta v Divadelní komedii hraju obzvlášť rád. Já ho totiž nehraju. Já si v té roli prostě existuju. I když musím říct, že poslední roky jsem začal poctivěji pracovat na přípravě. Protože mám samozřejmě určitou „pověst“... (SMÍCH) Nechci ji kazit, ale přece jenom, abych byl v klidu, na přípravě jsem hodně přidal.

Takže tím chceš říct, že ses prostě začal učit text.

(SMÍCH) Pořádně ne. Zevrubně! Ne, samozřejmě jsem ho uměl vždyc-ky! Milan Sandhaus říkával, a já mu rozuměl: „Když jsem byl mladej, věděl jsem co, ale nevěděl jsem jak. Teď vím jak, ale nevím co.“

Jak se to překlopí, že? Tvoji nejnovější rolí je teď bývalý britský premiér Gordon Brown. V tomhle textu není zrovna velký prostor pro improvizaci...

Ne ne, tam opravdu improvizovat nejde. To nemůžu pokazit! Petr Dohnal, který má jako jeden z mála dva výstupy, se chlubí: „Když to pokazím v prvním, můžu to v druhém napravit.“ Ale já už nemůžu!

Myslím, že celý tým se bezhlavě zamiloval do tvé věty o post-keynesiánské stimulaci agregátní poptávky...

Děkuji ti za rozhovor a přeji spoustu dalších krásných rolí, nechť je tvá paměť v kondici i nadále!

AnH

VBL + VČD = VDÚ

neboli Velká bankovní loupež + Východočeské divadlo = Velký divácký úspěch

NEJLEPŠÍ HEREČKA GRAND FESTIVALU SMÍCHU 2020 K. HULCOVÁ SE SVOU KAPELOU

Protože naše veliká radost z ocenění, kterých se dostalo crazy komedii **VELKÁ BANKOVNÍ LOUPEŽ**, stále neutuchá, dovolíme si ještě jedno extra ohlédnutí za letošním ročníkem GRAND Festivalu smíchu. To, že si pardubičtí diváci „Loupež“ zvolili Inscenací roku 2019, už nám napovědělo, že by mohlo jít o silného soupeře ve festivalovém klání. A nemýlili jsme se. Neodnesli jsme si sice hlavní cenu, kterou je Komedie roku a jež právem putovala do Kladna, ale jako nejlepší komedii „Loupež“ ocenila studentská porota. Návštěvníci festivalu jí pak svým hlasováním udělili titul Komedie diváků. Požádala jsem proto režiséra **ROBERTA BELLANA**, aby se i s vámi, kterým slavnostní galavečer v divadle či v přenosu České televize unikl, podělil o své pocity ze získaných ocenění:

„Všechny festivalové ceny pro Velkou bankovní loupež mne potěšily. Zvlášť cena Komedie diváků. Na začátku zkoušení, respektive už při samotném výběru hry, existovalo dost pochybností, jestli tento britský hit zvládneme v odpovídající kvalitě a jak tuto u nás dosud neuvedenou parodii přijme český divák. Naše obavy se naštěstí ukázaly jako neopodstatněné, a byl to právě divák, který tuto komedii v konkurenci dalších skvělých komedií z celé republiky posunul na pomyslný stupeň vítězů.“ →

L. ŠPÍNER, R. BELLAN, MODERÁTOR GALAVÁČERA SMÍCHU M. HANUŠ A ŘEDITEL PRO OBCHOD ELEKTRÁREN OPATOVICE P. CHALOUPKA PŘI VYHLÁŠENÍ KOMEDIE DIVÁKŮ 2019, FOTO M. KLÍMA

Těší mne to o to víc, že jsem vždycky ve svých inscenacích na diváky myslel. Jejich smích v hledišti je pro mne jakousi odměnou, prožívám při tom opojný pocit, slast, která se těžko s něčím srovnává. Obecně je soutěžení u divadla věcí pochybnou, umění se dá jen těžko měřit, ale cena diváků je jakýmsi signálem, že jakkoliv je člověk pochybuující, přece je na dobré cestě a práce, kterou dělá, má smysl. Takže děkuji divákům za ocenění naší práce a těším se příště zase někdy, pokud možno v rozesmátém hledišti, na shledanou.“

A ještě jedna cena nás nesmírně potěšila – získala ji představitelka hlavní ženské role Lucille, šikovná, krásná a vtipná KRISTÝNA HULCOVÁ za nejlepší ženský herecký výkon celého festivalu. Kristýna ve VČD není

hostem poprvé, ve vesnickém dramatu Kalibův zločin si zahrála menší roli Konopačky, a všechny navíc okouzila svou hrou na akordeon. Někteří z vás jí možná viděli i ve scénickém čtení hry Kapitán Skvelouš v rámci cyklu INprojekty. V následujícím rozhovoru se dozvíte nejen to, jakou Kristýně udělala cena festivalu radost, ale třeba i pár zákulisních informací Velké bankovní loupeže.

Už jsi někdy vyhrála nějakou divadelní cenu, nebo je tohle tvé poprvé?

Je to moje jediná individuální cena za herecký výkon. Takže je to poprvé. A jak už to u poprvých bývá, jen tak na to nezapomenu. Zejména proto, že mne hodně mých kolegů v divadlech začalo oslovovat „držitelko“. To je velice příjemné.

Co pro tebe takové ocenění znamená?

Tak a teď to zkusím na vážno, i když Robert Bellan říká, že jsem cynická od narození. Znamená to pro mne, že jsem asi na správné cestě, že jsem se asi něco za těch pár sezón, co dělám divadlo profesionálně, naučila a že můžu směle pokračovat. Taky mi to výrazně přispělo na daně, takže sebevraždu v zúčtovacím období můžu ještě odložit. (Zas! Robert měl být psycholog, ne režisér.)

Když jsi na Facebooku zveřejnila svou fotku s cenou, někdo z tvých přátel k tomu poznamenal: „Ty jsi byla vždycky kominda.“ Jak to myslel? Jako malá, nebo jako velká? Jako žena, nebo jako herečka? A měl pravdu?

To byl můj spolužák z JAMU Viktor Zavadil. Nebo jiné spolužák, oni se mi pletou. Asi narážel na mou někdejší neschopnost správně načasovat gag. Nebo mi chtěl připomenout, jak jsem byla směšná na žonglování. A tedy, pravdu neměl, já jsem se kdysi brala hodně vážně. To srandování začalo vlastně omylem, když jsem se neuměla smířit se svou nedokonalostí.

Diváci VČD si „Loupež“ zvolili Inscenací roku 2019. Jak ty osobně vnímáš reakce publika během jednotlivých představení?

Tak smějous se, to slyším. Když je kolega Láska na začátku roztleská, tak se už ostatní nemusí snažit, už je máme namotaný. To si vždycky jdu poslechnout do portálu, abych věděla, jestli se dneska zapotím, nebo jestli se můžu zrelaxovat. Ale je pravda, že na festivalu už nešlo o herectví, ale o pokus trefit se do pauz, kdy se lidi nesmějí, a doříct celou repliku do konce bez přerušení. Byla to spíš taková bojovka.

Jaká byla tvá ostatní poprvé tady v Pardubicích – poprvé s dalším naším hostem Zbyškem Kalinou, poprvé s režisérem Robertem Bellanem? A teď už mi to neladí – podruhé na prknech Městského divadla?

K. HULCOVÁ SE Z. KALINOU VE VELKÉ BANKOVNÍ LOUPEŽI, FOTO R. KALHOUS

Tak zrovna kolegovi držitelí Kalinovi se to naše poprvé, jako jednomu z mála mužů, povedlo na jedničku. Robert mi ještě po pětadvacáté repríze dává připomínky, takže tam jsem asi selhala já. Jinak zkoušení probíhalo téměř bez problému. I když nás pořád někdo strašil, že je málo času a je to technicky náročné, ale když se celý tým soustředí, tak i to náročnější zkoušení může šlapat jako máslo na drátkách. Na můj vkus se ale málo zkoušelo na lanech. Protože to je moje oblíbená část, ten krok do propasti. Nazývám si to sama pro sebe „propast šmíry“, protože tahle scéna funguje vždycky. Mohli bychom tam dělat cokoliv a lidi to ocení. Teď nás prozradím, náročné to vůbec není. I když se kolega držitel Špiner snaží ostatní přesvědčit zoufalým odfukováním a křičováním se. Je to laláč.

Myslíš, že by tě hra bavila i jako diváka? Je ti tenhle typ humoru blízký?

No to říct nedokážu. Do divadla už neumím přijít jako běžný konzument. (Vždycky jdu zadními dveřmi.) U mě totiž dost záleží na tom, v jakém rozpoložení ten den jsem. Někdy mě komedie vůbec nebaví, ale to je v mojí hlavě, to je můj problém s úlohou umění v životě člověka. Snad bych dokázala ocenit tu čistotu a rychlost, s jakou se vše odehrává. Tedy, snad, já jsem to neviděla, nevím, jestli je to tak dobře řemeslně zvládnuté, jak tvrdí jiní. Jedno vím jistě, určitě bych netleskala kolegovi Láskovi.

Jaký žánr nebo druh divadla tě tedy baví nejvíc?

Asi u mě nevyhrává druh ani žánr. Mne baví divadlo, které překvapuje. Které má perfektně zpracovanou formu i téma. A které pokládá otázky a vyvíjí tlak na pozorovatele. Nemusi to být nutně drama nebo nějaká těžší věc. Ibsen se dá udělat špatně. A i z muzikálu umím odejít nadšená. Ráda vidím lehkost, i když je mi jasné, kolik úsilí a energie museli herci do výkonů

vložit. Každopádně mě málokdy nebaví německé divadlo na té nejlepší úrovni. Tam mám takovou jistotu, že když si zajedu do Berlína, odejdu z divadla šťastná.

Kromě toho, že se na 100 % věnuješ divadlu a skládání scénické hudby, jsi také členkou nové kapely. Prozrad' o tom něco víc.

Já nejsem pouhou členkou, já jsem trupíkem nové kapely! Už delší dobu píšu texty, které z větší části zhudebňuju sama nebo s kucíma (zdravím svoje talentované koncerty). Jsou to takové moje cynicko-poetické rozpravy o vztazích. Většinou se nám na koncertech smějou. A to chceme. Není to čistě hudební show, má to dost divadelních prvků a několik příběhových linií. Máme tak nějak hotový hodinový koncert, chystáme se do studia nahrávat album, ať má moje máma co rozdávat po příbuzných, a chceme hlavně hodně živě hrát. Jmenujeme se Kotodama, tak si nás hlídejte, jestli chcete slyšet víc o mých osobních problémech. **ANH**

HLEDÁME POSILU DO TÝMU UVADĚČEK

Divadlo hledá mladší důchodkyně na pozici **INSPEKTORKY HLEDIŠTĚ** a **ZÁSTUPKYNĚ INSPEKTORKY HLEDIŠTĚ**, které budou řídit provoz uvaděček a šatnářek ve foyer.

V případě zájmu kontaktujte obchodní náměstkyni VČD Lenku Moravcovou – moravcova@vcd.cz, případně 702 243 839. Těšíme se na vás!

SOUČASNÝ TÝM UVADĚČEK A ŠATNÁŘEK VÝCHODOČESKÉHO DIVADLA, FOTO J. SEJKORA

Bez kostýmu na cestách...

Ve středu 26. února jsme uvedli další díl diskusního pořadu **BEZ KOSTÝMU** aneb **Povídání z herecké šatny**, který v komorním prostoru Malé scény ve dvoře připravuje a moderuje dramaturgyně **Jana Uherová**. Její pozvání k neformálnímu posezení s diváky přijaly režisérka naší (zatím bohužel „neodpremiérované“) novinky v repertoáru, komedie **Sherlock** v nesnázích **Janka Ryšánek Schmiedtová** a herecký manželský pár **Eliška a Josef Láskovi**. Tématem zábavné talk show tentokrát bylo nejen divadlo, ale především cestování, kterému se všichni zúčastnění velmi rádi věnují.

První jarní díl s režisérkou **Kateřinou Duškovou** se měl uskutečnit 2. dubna, z důvodu koronavirové infekce a vyhlášení nouzového stavu v České republice se ale bude konat v pozdějším termínu. Už teď se těšíme na opětovné shledání!

RaS

PŘÍJEMNOU UVOLNĚNOU ATMOSFÉRU VEČERA VŽDY UMOČŇUJE KAVÁRENSKÁ ÚPRAVA MALÉ SCÉNY VE DVOŘE.

REŽISÉRKA JANKA RYŠÁNEK SCHMIEDTOVÁ POHOVOŘILA NEJEN O SVÝCH CESTÁCH ZA DIVADLEM.

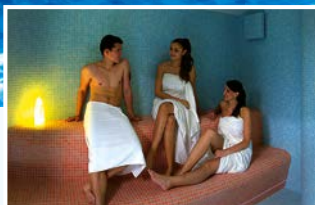

ELIŠKA A PEPA LÁSKOVI ZAVZPOMÍNALI I NA SVŮJ VÝLET DO SPOJENÝCH STÁTŮ.
FOTO JIŘÍ SEJKORA

NEJVĚŠÍ AQUACENTRUM VE VÝCHODNÍCH ČECHÁCH

OTEVŘENO DENNĚ

www.aquapce.cz

VÝCHODOČESKÉ DIVADLO
U DIVADLA 50, 531 62 PARDUBICE
466 616 411 WWW.VCD.CZ
FACEBOOK.COM/VCD.PARDUBICE

PŘEDPRODEJ VSTUPENEK
PONDĚLÍ – ČTVRTEK 10:00 – 18:00
PÁTEK ..... 10:00 – 15:30
466 616 432 466 616 402
✉ OBCHOD@VCD.CZ

VEČERNÍ POKLADNA
466 616 430

HROMADNÉ OBJEDNÁVKY
LENKA HRONOVÁ 725 986 767
✉ HRONOVA@VCD.CZ

PŮJČOVNA KOSTÝMŮ
JAROSLAVA KREJČOVA
ČTVRTEK ..... 15:00 – 17:00
466 616 423 602 406 379

DIVADELNÍ KLUB 776 510 338
OTEVŘENO DLE PROVOZU DIVADLA
PO – NE ... 16:00 – DLE PROGRAMU

PARKOVACÍ DŮM CENTRUM
ULICE KARLA IV., PARDUBICE
2 HODINY PARKOVÁNÍ ZDARMA
PO PŘEDLOŽENÍ VSTUPENKY DO VČD

ZŘIZOVATELEM VČD JE STATUTÁRNÍ MĚSTO PARDUBICE
ZA FINANČNÍ PODPORY MINISTERSTVA KULTURY ČR A PARDUBICKÉHO KRAJE

GENERÁLNÍ PARTNER VČD

 Synthesia
Chemie pro budoucnost

PRVNÍ HLAVNÍ PARTNER VČD

 EOP ELEKTRÁRNY
OPATOVICE

VÝZNAMNÍ PARTNEŘI VČD

JHV

Kooperativa
VIENNA INSURANCE GROUP

NADACE
LENKY A ROMANA
ŠMIDBERSKÝCH

Chládek & Tintěra
PARDUBICE

člen skupiny enteria

PARTNEŘI VČD

ComArt

BARTH

HAK

CENTRALIA

VCES
VÝSTAVNÍ CENTRUM ČESKÉ REPUBLIKY

Královna

era

DOSTIHOVÝ
SPOLEK

Vesna
... dělá domov

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI VČD

deník

Pardubice
Český rozhlas

TV

Radio

BEAT
COUNTRY

Country

88.0
FM

BUS TV
ZABÍRÁNÍ CESTOVÁNÍ

ITV.CZ

PARDUBICE
ZIVE

Informační server
WWW.PARDUBICE.CZ

DIVADELNÍ ZPRAVODAJ DUBEN 2020 PŘIPRAVIL: RADEK SMETANA DESIGN: ALŽBĚTA HARVANOVÁ
FOTO NA TITULNÍ STRANĚ: P. JANEČKOVÁ A K. ŠAFRÁNKOVÁ, AUDIENCE U KRÁLOVNY, FOTO J. VOSTÁREK